

Четирийсет и седма глава

В сепарето, където седят Блавор и Физор Апс става доста шумно, защото всички разговарят.

Винко Станс пита Блавор:

- Къде е Тера Анк?

- Отиде до Ранкодом да се види с приятели – отговаря Блавор.

- Винаги ги върши едни! - ядосва се Винко Станс.

- Няма страшно! - успокоява го Блавор.

- Кой е Тера Анк? - пита Миро.

- Дъщеря ни – отговаря му Физор Апс.

- Колко голяма е? - отново пита Миро.

- О-о! Достатъчно, за да тръгнеш подир нея! - клати глава Физор Апс.

- И на кого прилича? - продължава да пита Миро.

- Естествено, на мен! - поглежда го Физор Апс с очи на влечуго.

Миро изтръпва и неволно изпуска:

- Леле!

- Ти какво? - хваща го Физор Апс за ръката – Не ме ли харесваш?

- То оставаше и да те харесвам – дърпа се Миро.

- С другото самосъзнание ме харесваше – Физор Апс е впила поглед в него.

- Добре де! - казва Миро. - Може и да посвикна...

- Жалко, че са ти промили мозъка – клати глава Физор Апс.

- Сигурно е с ваша технология – ехидно се подсмивва Миро.

- Да, с наша е – потвърждава Физор Апс. - Но

хората всичко развалят. Каквото и да попадне в ръцете им, все се правят на много умни и все правят нововъведения. Затова объркаха процедурата.

- Объркаха? - чуди се Миро.

- Ами да – потвърждава пак Физор Апс. - Иначе сега щеше да ме харесваш.

- Тогава слава Богу, че са я объркали – вика Миро.

- Е-е, тези хора много не ни харесват – казва Физор Апс.

- Ами поправи си малко имиджа – шегува се Миро.

- Много си хаплив – с укор го поглежда Физор Апс.

- Мога да ти покажа някоя жива картина на светещата плоча и ще се убедиш, че не си прав.

- Каква жива картина? - сепва се Миро.

- Например как се любим – казва небрежно Физор Апс.

- Я стига! - вика Миро. - Какво ти пречи да изфабрикуваш нещо?

- Нищо – съгласява се Физор Апс. - Но това, което мога да ти покажа, е автентично.

Физор Апс отваря компютъра си и с плавни движения търси файлове.

- Ето – казва тя.

Миро поглежда и изтръпва. Вижда се в най-интимна поза с Физор Апс.

- Ти търговия с порно ли въртиш? - пита Миро.

- Знаеш, че това няма да го покажа на никой, освен на теб – обидено казва Физор Апс. - И освен това, идеята да се снимаме беше твоя.

- Я не се излагай! - възмущава се Миро.

- Не се излагам – гледа го Физор Апс право в очите. - Ти поиска и аз се съгласих.

- Горката! - ехидно казва Миро. - Съгласила се!

- Добре – казва Физор Апс и затваря компютъра. -
Не искам да те тормозя повече. Сигурна съм, че ще ти се възстанови паметта и тогава всичко ще си дойде на мястото. Винко Станс доста поохладня към мен, а пък за съжаление аз си падам предимно по хора. Затова хлътнах по теб.

- Сигурно за влечуго е доста перверзно да си пада по хора – гледа я Миро с лека погнуса.

- Може и така да се каже – съгласява се Физор Апс.

- Но за нас казват, че сме много перверзни.

- И ти одобряваш ли това? - пита Миро.

- Аз нямам твоята гледна точка – казва Физор Апс. -

Още по-малко гледната ти точка на човек от Земята.

- Какво имаш против хората от Земята? - чуди се
Миро.

- Нищо – отговаря Физор Апс. - Дори много ги харесвам.

- Харесваш за какво? - пита Миро. - Да ги използваш за нещо?

- Не, не – махва Физор Апс с ръка, която Миро забелязва чак сега.

- О! - възкликва той.

- Какво? - не разбира Физор Апс.

- Чак сега забелязах ръцете ти – казва Миро.

- И какво? - чуди се Физор Апс.

- Ами... - не знае какво да каже Миро.

- Е? - подканя го Физор Апс.

- Ами... много са... - Миро търси подходящи думи, -
много са... нежни.

- О, значи все пак ме харесваш? - поглежда го
Физор Апс.

- Хайде да не се увличаме – дърпа се Миро.

- Добре – съгласява се Физор Апс. - Ще имаш

достатъчно време.

Докато Миро и Физор Апс разговарят, Драгица разпитва за Тера Анк:

- Защо ѝ е такова името?

- Произлиза от „terra amica“ - приятелска земя – обяснява Винко Станс.

- И по какъв повод сте ѝ сложили такова име? - пита Драгица.

- Тя се роди на Земята – обяснява Винко Станс. - В една от базите ни там.

- Значи смятате Земята за приятелска? - отново пита Драгица.

- Да – потвърждава Винко Станс. - Но най-важното е, че Физор Апс предложи това име.

- И какво от това? - не разбира Драгица.

- Влечугите не се разбират много със земните хора – обяснява Винко Станс. - На Земята изпращат само свои хора, самите те много рядко ходят там. Имат много лоша слава, както някога на Алтре Мунс.

- Сигурно има защо – казва Драгица.

- Да – кима Винко Станс. - Затова се опитвам да оправя нещата.

- Как да ги оправяш? - пита Драгица.

- Ще препрограмирам влечугото, което ще стане прародител на онзи, който ще препрограмира теб – обяснява отново Винко Станс. - Влечугото, което те препрограмира, умишлено ще допусне грешка, която ще ти даде способността да подчиняваш влечугите.

- Не разбирам – казва Драгица. - Нали вече го е направил?

- Да – потвърждава Винко Станс. - Но това се повтаря няколко пъти, докато не се получи най-добрия резултат.

- Няколко пъти? - пак не разбира Драгица.

- Връщах се няколко пъти в миналото – продължава обяснението си Винко Станс. - За съжаление технологията, която използвам за генно препрограмиране е на влечугите, а те нямат навика да споделят с хора тънкостите, свързани с използването на сложни технологии. Доста дълго не успявам да настроя добре уреда и всеки път се получава не това, което искам

- Значи затова те пита Иво Жупан? - досеща се Драгица.

- Да – потвърждава Винко Станс.

- За какво го питам? - Иво Жупан чува името си и надава ухо.

- За времевите линии – казва Драгица.

- А-а, това ли? - махва с ръка Иво Жупан. - Всичко ще се оправи. Няма да остане разместено. Знаеш, че в природата си има баланс.

В този момент Винко Станс се надига от масата и казва:

- Време е да вървим.

